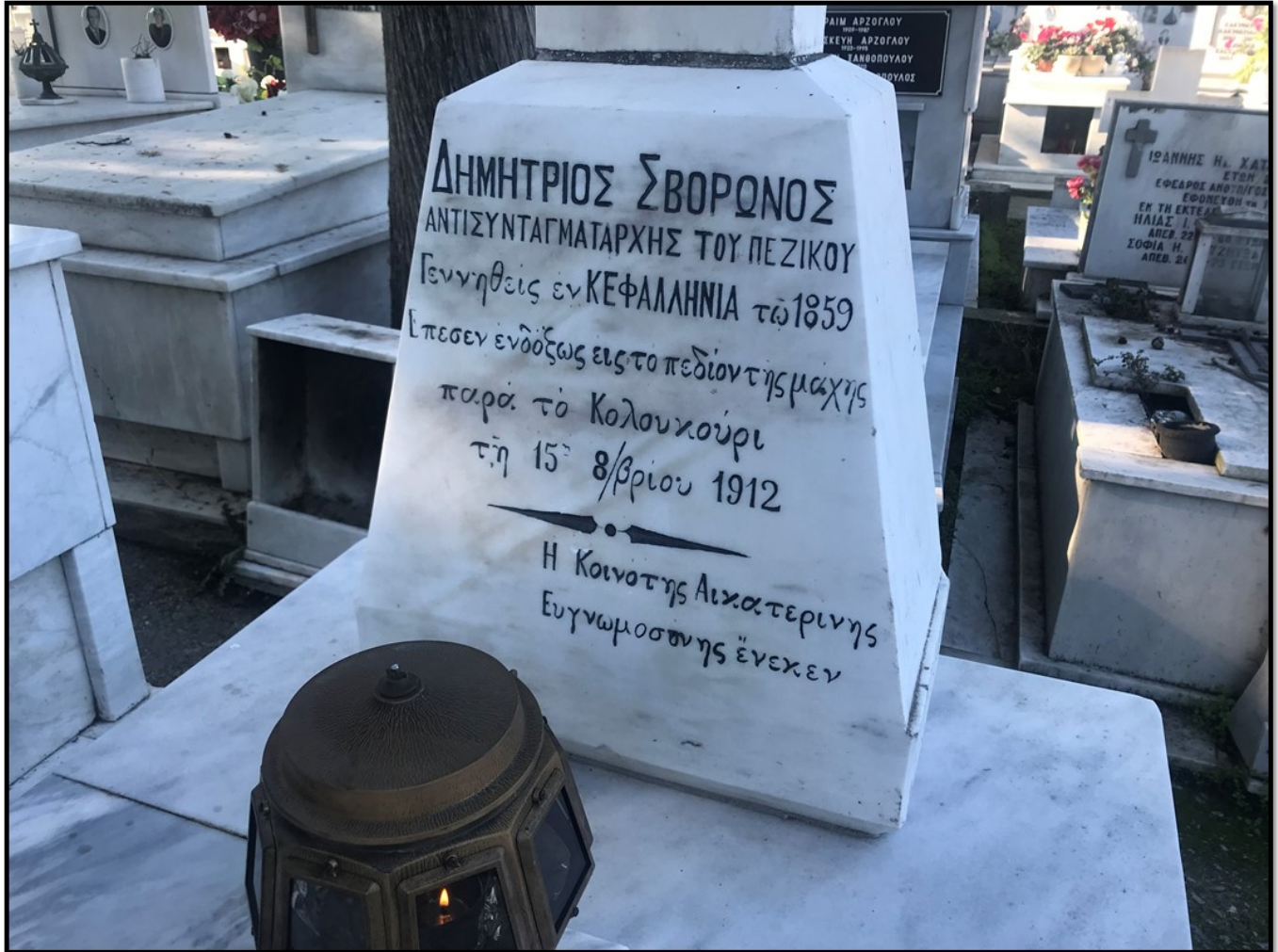

Ο τάφος του Αντισυνταγματάρχου Δημ. Σβορώνου στο Α' Νεκροταφείο Κατερίνης

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

+ Αντισυνταγματάρχης Δημήτριος Σβορώνος γεννηθείς στα Σβορωνάτα Κεφαλληνίας τω 1859...

Πριν 107 χρόνια (15-10-1912) έπεσε ενδόξως για την απελευθέρωση της Κατερίνης. Τιμή και Δόξα στους προγόνους μας χάρη στους οποίους αποκτήσαμε την Ελευθερία μας!

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Το πρωινό της 15ης Οκτωβρίου η Μεραρχία αναχώρησε για την απελευθέρωση της Κατερίνης και προχωρούσε κανονικά και χωρίς προβλήματα από την πλευρά του εχθρού. Γύρω στις 2 το μεσημέρι κι ενώ μονάδα του 20ου Συντάγματος, πλησίαζε προς το Κολοκούρι (σημ. Σβορώνο) ο ελληνικός στρατός δέχθηκε σφοδρά πυρά από τα βορειοδυτικά του χωριού, εντελώς αιφνιδιαστικά. Τούρκοι στρατιώτες είχαν κρυφτεί στο πυκνό από παλούρια δάσος της περιοχής και έβαλαν κατά του ελληνικού στρατού, με αποτέλεσμα να πανικοβληθούν οι στρατιώτες και μάλιστα ένας λόχος άρχισε να υποχωρεί. Την κατάσταση έσωσε ο διοικητής του 20ου Συντάγματος, αντισυνταγματάρχης Δημήτριος Σβορώνος, που έτρεξε μπροστά έφιππος και εμπύχωσε τους στρατιώτες του.

Όμως οι Τούρκοι διέκριναν τα γαλόνια και το βαθμό του και έστρεψαν τα πυρά τους εναντίον του. Ο γενναίος Σβορώνος τραυματίστηκε βαριά. Συνέχισε, όμως, έφιππος να επιτίθεται, μέχρις ότου βαλλόμενος διαρκώς, ξεψύχησε. Το γεγονός προκάλεσε απερίγραπτη συγκίνηση και τόνωσε το ηθικό των Ελλήνων στρατιωτών (Κερκυραίων και Ζακυνθινών το πλείστον), οι οποίοι με αλαλαγμούς και γενναιότητα επιτέθηκαν ακάθεκτοι πλέον κατά των Τούρκων.

Απελευθέρωση της Κατερίνης

Η μάχη κράτησε 3,5 ώρες συνολικά. Ο τουρκικός στρατός κατά τις 5,30 το απόγευμα αναγκάστηκε να υποχωρήσει πέρα από τον ποταμό Πέλεκα προς την Κατερίνη. Στις 3 τα ξημερώματα της 16ης Οκτωβρίου έφτασε διαταγή του Γεν. Στρατηγείου να επιταχυνθεί η προσπέλαση.

Το 20ο Σύνταγμα προχώρησε Β.Α. της Κατερίνης, ενώ το 19ο παρέμεινε πίσω στη διάθεση του Μεράρχου. Το πυροβολικό πήρε κατάλληλη θέση στα υψώματα στο

Κολοκούρι για να υποστηρίξει τις κινήσεις του Πεζικού. Η 7η Μεραρχία πορεύτηκε χωρίς επεισόδια- αφού ο τουρκικός στρατός και πολλοί από τους Τούρκους της Κατερίνης είχαν εγκαταλείψει τη νύχτα την πόλη.

Στις 7,30 το πρωί της 16ης Οκτωβρίου 1912, ημέρα Τρίτη, τα ελληνικά στρατεύματα μπαίνουν στην πανηγυρίζουσα Κατερίνη. Οι κάτοικοι από τα μπαλκόνι των σπιτιών και στις άκρες των δρόμων ζητωκραύγαζαν τον στρατό που περνούσε από τις κεντρικές οδούς 7ης Μεραρχίας και Μ. Αλεξάνδρου. Ο ελληνικός στρατός πορεύτηκε μέχρι τον Κισλά, τουρκικός στρατώνας (πάρκο), όπου τον υποδέχτηκε αντιπροσωπεία κατοίκων της πόλης με επικεφαλής τον Επίσκοπο Παρθένιο Βαρδάκα. Ξεχύθηκαν δάκρυα χαράς και υποδέχτηκαν τους ελευθερωτές με ελληνικές σημαίες, λέγοντας « Χριστός Ανέστη». Ένας λόχος με τη σημαία και τις σάλπιγγες διέτρεξε την πόλη παιανίζοντας εμβατήρια και προκαλώντας ακράτητο ενθουσιασμό στους κατοίκους.

Λαός και στρατός, πήγαν στην εκκλησία της Θείας Ανάληψης, όπου τελέστηκε Δοξολογία για την απελευθέρωση της πόλης από τον Επίσκοπο.

Με ανάμεικτα συναισθήματα χαράς και λύπης, κηδεύτηκαν οι ήρωες νεκροί της μάχης της Κατερίνης: Δημήτριος Σβορώνος Αντισυνταγματάρχης, Δημήτριος Νίκας Υπολοχαγός, Λοχίας Βίγκος Θωμάς. Στρατιώτες: ο ανήλικος Κρητικός Κονταξάκης, Βασίλλας Γεώργιος, Σαράντης Αντώνιος, Ανευλαβής Β και 6 άνδρες (Τρύφων Γιαννουλάκης) και 3 γυναίκες που σκότωσαν φεύγοντας οι Τούρκοι, παρουσία στρατού και πλήθος λαού (ανάμεσά τους και του δημάρχου Κατερίνης Μουχαρέμ Ρουστέμ ο οποίος διατήρησε το αξίωμά του μέχρι το Σεπτέμβριο του 1915).

Ο στρατός αφού παρέδωσε τη διοίκηση της πόλης στον Λιβαδιώτη Γεώργιο Λαναρίδη συνέχισε την καταδίωξη του εχθρού προς το Κίτρος.

Στο σημείο της μάχης στήθηκε μνημείο πεσόντων.